

[Anker Jørgensen]

Der må også lægges vægt på, at også palæstinenserne har krav på et »homeland«, et land med deres eget styre, og at også Israel skal sikres som stat inden for sikre grænser.

Hvis en international konference kan sættes i gang, er det aldeles afgørende, at palæstinenserne også selv får ret til at vælge, hvem de vil være repræsenteret af i disse forhandlinger. Hvis de ønsker PLO, må det kort og godt accepteres. Hvis denne proces skal sættes i gang, mener jeg også, at det er uhyre vigtigt, at palæstinenserne kan se, at formålet med forhandlingerne ikke bare er at få en konference, men også, at de i sidste instans får deres eget land.

Men både for Israel og for en palæstinensisk nation er det vigtigt, at de kan opnå garantier fra det internationale samfund og ikke mindst fra både USA og Sovjet. Det ville i øvrigt også være et bidrag til forhandlingerne, hvis Sovjetunionen ville tage skridt til at genoptage de diplomatiske forbindelser med Israel.

Desværre ser det i øjeblikket ud til, at en sådan international konference møder modstand. Den israelske regering er i høj grad delt i to dele, og under premierminister Shamirs besøg i Washington får man også et klart indtryk af, at han er imod planen om en international konference. Men tilsyneladende taler han ikke på hele regeringens vegne. Arbejderpartiet støtter en international konference og sender nu Abba Eban, den tidligere udenrigsminister fra Arbejderpartiet, over til Washington, for at han kan give en anden fremstilling af, hvad Israel og i hvert fald Arbejderpartiet ønsker.

Abba Eban udtaler, at premierminister Shamir ikke har ret til at afvise fredsplanen, og at han ikke har tilslutning i regeringen og heller ikke i Knesset – en ret fantastisk historie. Hvem der nu har ret, kan vi andre kun gisne om. Det er mit indtryk, at den afvisende holdning over for fredskonferencen stadig væk er stor i Israel. Den er baseret på en frygt, som uden tvivl var berettiget i en lang årrække, men det er også tydeligt, at der er sket en ændring i holdningen hos en meget stor del af palæstinenserne med hensyn til at anerkende Israels ret til at eksistere i området. Dette fik jeg bl.a. også bekræftet for nu – tror jeg – 4 år siden, da Arafat var i Stockholm og havde møde med de fire nordiske socialdemokratiske partiledere.

Netop derfor er det så vigtigt, at en international konference og de deraf følgende for-

handling sker på basis af de to nævnte resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd. Jeg tror, det er vigtigt at understrege endnu en gang, at skal forhandlingerne komme i gang, må målet – en selvstændig palæstinensisk stat – ikke skydes langt ud i fremtiden. Tværtimod må det være synligt for palæstinenserne, hvis der skal laves overgangsordninger, at disse virkelig er midlertidige, og at de kan være sikre på, at man vil sikre dem national selvbestemmelsesret.

Jeg skal på vegne af en række partier, der repræsenterer et meget bredt flertal i Folketinget, oplæse et forslag til dagsorden. Det sker på Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes, Kristeligt Folkepartis og Fælles Kurs' vegne. Forslaget lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager afstand fra den israelske okkupationspolitik i de besatte områder på Vestbredden og i Gaza – og enhver form for voldshandlinger på begge sider – og opfordrer regeringen til, om muligt i samarbejde med de nordiske lande, at arbejde for indkaldelse af en international fredskonference i FN-regi med deltagelse af samtlige konfliktens parter samt de fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet.

Der må skabes en fredsordning på basis af Sikkerhedsrådets resolutioner 242 og 338.

Den israelske besættelse af Vestbredden og Gaza må bringes til ophør.

Det palæstinensiske folks ret til selvbestemmelse og til selv at afgøre, hvem der skal repræsentere palæstinenserne ved fredsforhandlingerne, må respekteres.

Israels eksistens med internationalt garanterede grænser skal sikres.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 61).

Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at det er lykkedes at opnå en så bred tilslutning til dette forslag.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.